

Výročie posviacky Lateránskej baziliky

Komentár evanjelia na výročie posviacky Lateránskej baziliky: „Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnicu“.

Vyhnaním kupcov a peňazomencov nás Ježiš vyzýva, aby sme očistili svoje úmysly, aby naše hľadanie Boha bolo úprimné a nezištné.

Evanjelium (Jn 2,13-22)

Blízko bola židovská Veľká noc a Ježiš vystúpil do Jeruzalema. V chráme našiel predavačov dobytky, oviec a holubov i peňazomencov, čo tam sedeli. Urobil si z povrázok bič a

všetkých vyhnal z chrámu, aj ovce a dobytok. Peňazomencom rozhádzal peniaze a poprevracal stoly a predavačom holubov povedal:

„Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!“

Jeho učeníci si spomenuli, že je napísané: *„Strávi ma horlivosť za tvoj dom.“*

Židia sa ho opýtali: „Aké znamenie nám ukážeš, že môžeš toto robiť?“

Ježiš im odpovedal: „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“

Židia povedali: „Štyridsaťšesť rokov stavali tento chrám a ty ho postavíš za tri dni?“

Ale on hovoril o chráme svojho tela. Keď potom vstal z mŕtvych, jeho učeníci si spomenuli, že toto hovoril, a uverili Písmu i slovu, ktoré povedal Ježiš.

Komentár

Krátko pred Veľkou nocou ide Ježiš do Jeruzalema a urobí gesto sprevádzané slovami, ktorých význam bude plne pochopený až po jeho vzkriesení.

Na pochopenie kontextu je užitočné pripomenúť si hlboký význam chrámu a výročie jeho posviacky pre Židov.

Na tento sviatok si Židia pripomínali posvätenie Chrámu Machabejcami v roku 164 pred Kr. po tom, čo ho tri roky predtým znesvätil Antioch IV Epifanes.

Sviatok sa nazýval aj sviatkom "svetiel" v súvislosti so sedemramenným svietnikom, ktorý vždy rozsvietený symbolizoval vševidiacu a všetko osvetľujúcu Božiu prítomnosť uprostred ľudu.

Tam, kde bolo toto svetlo, bola temnota pohanstva a modlárstva rozptýlená.

V tomto kontexte náš Pán očisťuje a „znovu posväcuje“ chrám, dom svojho Otca, pre ktorý ho pohltila horlivosť.

Títo ľudia, ako aj my, podliehame pokušeniu urobiť z náboženského života a chrámu „trh“, obchod, teda využiť Boha pre svoje vlastné záujmy. A to je v konečnom dôsledku znesvätenie chrámu.

V Božom dome však môže byť len jeden Pán, len Boh môže byť tým, kto dáva dôvod na všetko ostatné, a nikdy nie zámienkou na iný účel. Preto nás Ježiš vyhnaním kupcov a peňazomencov vyzýva, aby sme očistili svoje úmysly, aby naše hľadanie Boha bolo čo najčistejšie a najnezištnejšie. Pravá láska.

Boží chrám však nie je len stavba z kameňov, ale napokon aj Kristovo telo, Cirkev. Ona je Božím domom v pravom slova zmysle. On v nej prebýva, osvecuje ju a oživuje.

Ježiš nás povzbudzuje, aby sme sa na ňu pozerali týmito očami a udržiavali ju, nakoľko to závisí od nás, bez škvrny a vrásky. Každý z nás musí cítiť zodpovednosť za to vlastným životom. My, pokrstení, sme ako živé kamene viditeľnou tvárou svätosti Cirkvi pred ľuďmi, tvárou, ktorá je povolaná priťahovať tých, čo sú vonku, a dávať svetlo a útechu tým, čo sú vnútri.

Juan Luis Caballero

lateranskej-baziliky-9-novembra/
(19.03.2026)